P. III. 1815

Serviciul-Mondial

Corespondenţă internaţională pentru studiul problemei jidoveşti

APARE DE DOUA ORI PE LUNA IN 16 LIMBI
germană / engleză / franceză / rusă / ungară / spaniolă / română / olandeză
suedeză / daneză / norvegiană / sârbă / croată / bulgară / letonă / lituană

P 122741

Nr. IV/3 **Editura în Frankfurt/Main** **1 Februarie 1943**

K/0075

Cuprinsul:

1. Preşedintele Roosevelt şi jidovul comunist Sinowieff-Apfelbaum, traficanţi de devize. — 2. Reichsleiterul Alfred Rosenberg despre bolşevism. — 3. Emil Ludwig-Cohn şi rolul iudaismului în izbucnirea războiului. — 4. Semijidanul Bullitt şi intrarea Franţei în război. — 5. Trădătorul de Gaulle în serviciul iudaismului internaţional. — 6. Alianţa iudeo-anglo-saxonă. — 7. Ante Pavelici despre Roosevelt. — 8. Alfred Zander despre „Confederaţia elveţiană şi Germania".

1. Preşedintele Roosevelt şi jidovul comunist Sinowieff-Apfelbaum, traficanţi de devize

Presa iudeo-americană se străduieşte de ani de zile să-l prezinte pe preşedintele Roosevelt ca pe un om însufleţit de cele mai altruiste sentimente şi de un idealism nemărginit, un om care nu urmăreşte altă ţintă decât de a-i asigura întregii omeniri un viitor cât mai bun şi de a crea tuturor popoarelor lumii o existenţă cât mai fericită.

Astfel, după cum ne informează ziarul „Die Front" din 31 Decemvrie 1941, ziarul iudeo-marxist „Die Nation" din Berna a dat publicităţii următoarele aprecieri asupra lui Roosevelt:

„... idealismus său e o expresie a sentimentelor sale de dragoste şi de blândeţe ...".

„... el e omul nou chemat să îndrumeze Europa, Asia Orientală, Panamerica, precum şi toată omenirea pe căile unei evoluţii productive."

Numai iudaismul cu binecunoscuta sa lipsă de scrupule şi cu tupeul său nemaipomenit s'a putut încumeta să-l glorifice în asemenea cuvinte pe unul dintre cei mai neînduraţi şi nesăţioşi materialişti din câţi a cunoscut până acum istoria lumii. Căci e bine să se ştie că Roosevelt nu e numai omul care poartă vina şi răspunderea principală a izbucnirii acestui război, ci el e în acelaşi timp şi un sperjur şi un traficant de devize.

Călcându-şi jurământul pe care l-a prestat pe Constituţia Americei în calitate de secretar de stat la departamentul Marinei în guvernul Wilson, Roosevelt s'a dedat încă în timpul primului război mondial la cea mai deşănţată aţâţare împotriva Germaniei şi a reuşit în cele din urmă să arunce şi ţara sa în acel război.

Faptul acesta l-a mărturisit el însuşi în cuvântarea ce-a rostit-o la 1 Februarie 1920 la Academia de Muzică din Brooklyn, când a afirmat categoric că dânsul a lucrat fără ştirea preşedintelui şi a congresului pentru intrarea Americei în război. După cum ne informează ziarul american „Brooklyn Daily Eagle Archives" din 2 Februarie 1920, Roosevelt a declarat în această cuvântare printre altele: „Am întâmpinat o serioasă rezistenţă din partea preşedintelui care nu voia să intre pe faţă în război." In acelaşi timp dânsul se lăuda că „a comis destule acte ilegale care l-ar fi putut băga la închisoare pe tot restul vieţii sale, şi că nu încape nici cea mai mică îndoială că dacă s'ar fi înşelat în socotelile sale, ar fi fost dat în judecată."

Aşadară în anul 1920, când nu mai ocupa nici o funcţie publică, Roosevelt înţelegea să-şi facă un

BIBLIOTECA Centrală Universitară

titlu de glorie din faptul că în vremea cât a fost secretar de stat la Marină, a acţionat adesea în contradicţie cu dispoziţiunile constituţiei americane şi că a izbutit în cele din urmă să arunce ţara sa în războiu prin călcarea jurământului ce l-a depus pe constituţie.

Iudaismul american a avut atunci, ca şi acum, cel mai mare interes ca America să intre în războiu; el stăpâneşa încă depe atunci viaţa politică a Americei. Aceasta constituie o suficientă explicaţie pentru faptul că Roosevelt n'a fost tras la răspundere pentru crima comisă. Şi de astă dată iudaismul s'a arătat a fi mai puternic decât justiţia americană.

Iar faptul că Roosevelt e un materialist nesăţios care înţelege să exploateze în folos propriu nevoile unui întreg popor, rezultă dintrun reportaj apărut în numărul din 5 Septemvrie 1936 al ziarului „Financial Post" din Toronto (Canada). Căci iată ce putem citi în acest reportaj care a apărut sub titlul: „Sinowieff and Roosevelt in German Mark Deal":

„Gregor Sinowieff, celebrul comunist, s'a prezentat acum 14 ani la McLean Publishing Co. pentru a obţine ajutorul lui „Financial Post" pentru „United European Investors Ltd.", o societate canadiană cu sediul principal în New York City."

„Preşedintele acestei societăţi a fost Franklin D. Roosevelt."

„Intenţia societăţii „United European Investors Ltd." era de a vinde în Statele Unite şi'n Canada 60.000 de acţiuni cu preţul de câte un dolar şi 60.000 de acţiuni de primă emisiune cu 10.000 de mărci acţiunea. Primele acţiuni urmau să fie vândute pe dolari americani şi canadieni, iar cele din urmă pe miliardele de mărci hârtie care se aflau în Statele Unite şi'n Canada. Mărcile cumpărate de această societate urmau să fie apoi trimise în Germania şi plasate acolo în proprietăţi funciare, acţiuni şi alte valori solide."

„Prospectele arătau că'n Germania cererea de bani şi credit e foarte mare şi că astfel se pot face foarte avantajoase plasări de capital, **asigurându-se câştiguri remarcabile.**"

„La 1 Decembrie 1922 Roosevelt a comunicat că s'a făcut prima investiţie de o sută de milioane de mărci în Germania."

„In Canada nu s'a mai aflat nimic despre celelalte investiţii, iar societatea şi-a încheiat bilanţul anual la 31 Martie 1927."

„Sinowieff a fost un aderent entuziast al acestui plan. Sinowieff, care să se fi chemat înainte vreme Apfelbaum, a fost în acţiunea sa revoluţionară tovarăşul de luptă al lui Lenin şi Trotzky ..."

Acesta este reportajul ziarului „Financial Post".

Societatea „United European Investors Ltd." al cărei preşedinte a fost Roosevelt şi al cărei colaborator zelos a fost jidanul Sinowieff-Apfelbaum, a publicat în anul 1922 o serie întreagă de anunţuri care constitue cea mai bună dovadă că această societate se ocupa cu traficul de devize germane. Asemenea anunţuri au apărut bunăoară în „San Francisco Chronicle" din 12 Octomvrie 1922 şi în „New York Times" din 15 Decemvrie 1922. Unul din inseratele acestea are următorul cuprins:

„Această nouă societate a fost creată cu scopul d a se folosi de împrejurarea că în raport cu dolarul marca e foarte ieftină. Societatea îşi propune sau s vândă această marcă în Germania sau s'o plaseze în valori germane. Societatea va trage toate foloasele din această stare de lucruri din Germania. Ţinând seama de marea răspundere ce o are şi de caracterul omului pe umerii căruia se sprijină soarta acestei societăţi (e vorba de Franklin D. Roosevelt), Kan Offer s'a hotărît să ia reprezentanţa ei în San Francisco. Primii Rothschilzi s'au îmbogăţit prin faptul că au achiziţionat valutele depreciate ale naţiunilor prăbuşite'n criză."

Aşadară fostul secretar de stat la departamentul Marinei şi actualul preşedinte al Statelor Unite nu s'a dat în lături de a participa la un trafic de devize care, după cum ne dovedesc o serie de inserate ulterioare, i-a adus atât lui cât şi complicilor săi jidani câştiguri fabuloase.

Zece ani mai târziu acelaşi Roosevelt se prezenta pentru prima oară în faţa poporului american în calitate de candidat la preşedinţia republicii şi rostea bună oară la 11 August 1932 următoarele cuvinte:

„In goana lor după idolii materialismului, mulţi bărbaţi şi multe grupări au uitat de patria lor."
Acesta este Roosevelt!

Ziarul „Chicago Tribune" din 6 Ianuarie 1936 a condamnat întrun articol de fond această făţărnicie a lui Roosevelt în modul următor:

„El (Roosevelt) vorbeşte despre traficanţi de devize lipsiţi de scrupule şi uită că el însuşi a fost în timpul inflaţiei mărcii germane un speculant în comerţul cu aceste mărci."

„El vorbeşte cu un dispreţ pe deplin justificat despre maşinaţiunile speculanţilor necinstiţi şi uită de faptul că prospecte care oferau spre cumpărare acţiuni li purtau încă acum câţiva ani numele."

Aşadară e limpede că Roosevelt ne apare aici în ipostaza unui om care e departe de ceea ce se numeşte umanitarism şi idealism. Căci în timpul inflaţiei mărcii germane el s'a dedat la afaceri de speculă care au contribuit la agravarea cumplitei mizerii omeneşti din epoca de după războiu. Şi e de reţinut faptul că această exploatare a mizeriei umane a făcut-o în cea mai strânsă colaborare cu faimosul jidov comunist Sinowieff-Apfelbaum. Acest exemplu constitue cea mai bună dovadă a atitudinii pur materialiste pe care Roosevelt înţelege s'o ia faţă de mizeria a milioane de oameni nevinovaţi. Alţi politicieni americani s'au îmbogăţit prin războiu. Roosevelt şi-a umplut buzunarele prin specularea mărcii germane. Şi un astfel de materialist lipsit de scrupule ni-e prezentat astăzi de presa iudaică ca un idealist de cea mai pură esenţă şi ca un Mesia care nu urmăreşte altceva decât de a alina suferinţele şi mizeria popoarelor şi care are astfel pretenţia de a ajunge stăpânul lumii întregi. Dar cine afară de ţările care lupta împotriva Puterilor Pactului tripartit, mai poate să dea astăzi crezare acestei propagande jidoveşti?

(Serviciul Mondial)

Roosevelt ca traficant de devize

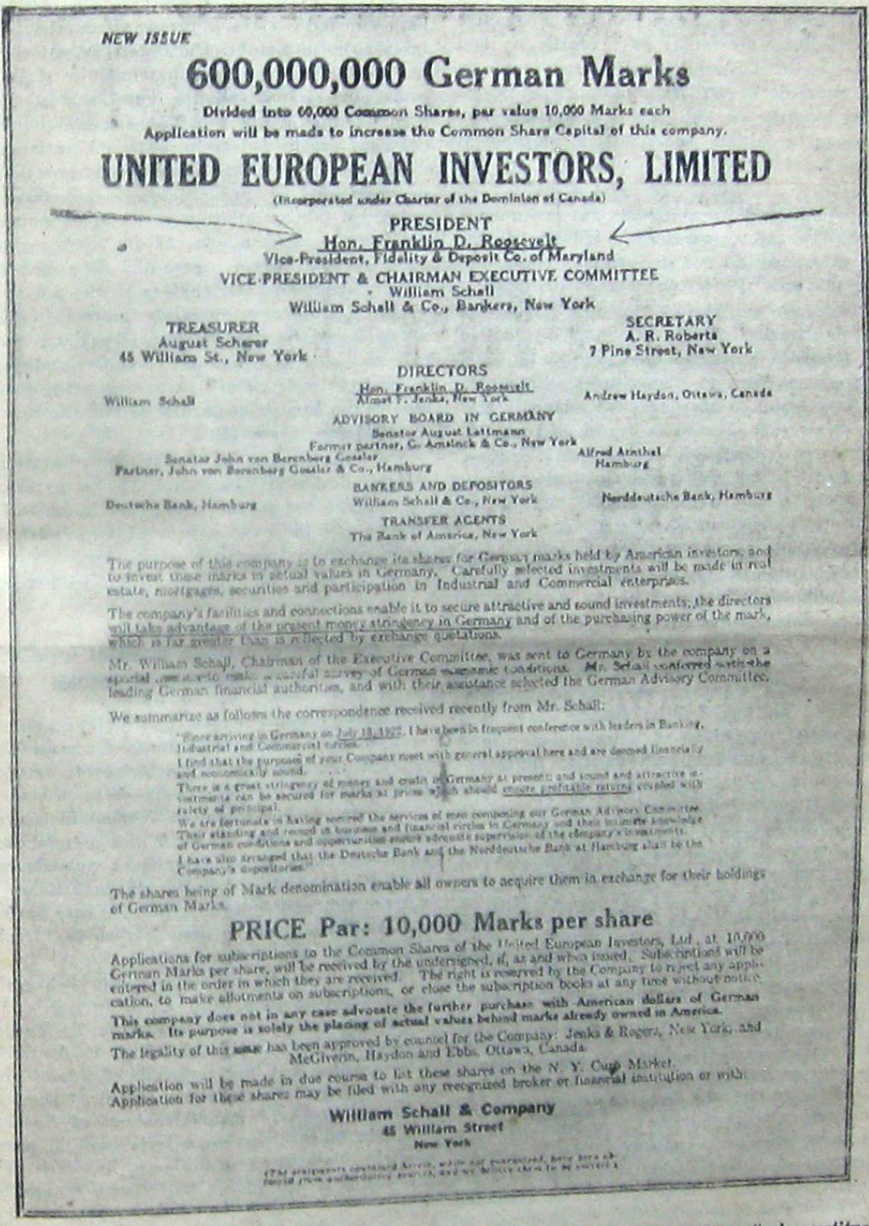

NEW ISSUE

600,000,000 German Marks

Divided into 60,000 Common Shares, par value 10,000 Marks each
Application will be made to increase the Common Share Capital of this company.

UNITED EUROPEAN INVESTORS, LIMITED

(Incorporated under Charter of the Dominion of Canada)

PRESIDENT
Hon. Franklin D. Roosevelt
Vice-President, Fidelity & Deposit Co. of Maryland

VICE-PRESIDENT & CHAIRMAN EXECUTIVE COMMITTEE
William Schall
William Schall & Co., Bankers, New York

TREASURER
August Scherer
45 William St., New York

SECRETARY
A. R. Roberts
7 Pine Street, New York

DIRECTORS
William Schall — Hon. Franklin D. Roosevelt, Almet F. Jenks, New York — Andrew Haydon, Ottawa, Canada

ADVISORY BOARD IN GERMANY
Senator August Lattmann
Former partner, C. Amsinck & Co., New York
Senator John von Berenberg Gossler — Alfred Arnthel
Partner, John von Berenberg Gossler & Co., Hamburg — Hamburg

BANKERS AND DEPOSITORS
Deutsche Bank, Hamburg — William Schall & Co., New York — Norddeutsche Bank, Hamburg

TRANSFER AGENTS
The Bank of America, New York

The purpose of this company is to exchange its shares for German marks held by American investors, and to invest these marks in actual values in Germany. Carefully selected investments will be made in real estate, mortgages, securities and participation in Industrial and Commercial enterprises.

The company's facilities and connections enable it to secure attractive and sound investments, the directors will take advantage of the present money stringency in Germany and of the purchasing power of the mark, which is far greater than is reflected by exchange quotations.

Mr. William Schall, Chairman of the Executive Committee, was sent to Germany by the company on a special mission to make a careful survey of German economic conditions. Mr. Schall conferred with the leading German financial authorities, and with their assistance selected the German Advisory Committee.

We summarize as follows the correspondence received recently from Mr. Schall:

"Since arriving in Germany on July 18, 1936, I have been in frequent conference with leaders in Banking, Industrial and Commercial circles.
I find that the purposes of your Company meet with general approval here and are deemed financially and economically sound.
There is a great stringency of money and credit in Germany at present and sound and attractive investments can be secured for marks at prices which should ensure profitable returns coupled with safety of principal.
We are fortunate in having secured the services of men composing our German Advisory Committee. Their standing and record of business and financial circles in Germany and their intimate knowledge of German conditions and opportunities ensure advisable supervision of the company's investments.
I have also arranged that the Deutsche Bank and the Norddeutsche Bank at Hamburg shall be the Company's depositories."

The shares being of Mark denomination enable all owners to acquire them in exchange for their holdings of German Marks.

PRICE Par: 10,000 Marks per share

Applications for subscriptions to the Common Shares of the United European Investors, Ltd., at 10,000 German Marks per share, will be received by the undersigned, if, as and when issued. Subscriptions will be entered in the order in which they are received. The right is reserved by the Company to reject any application, to make allotments on subscriptions, or close the subscription books at any time without notice.

This company does not in any case advocate the further purchase with American dollars of German marks. Its purpose is solely the placing of actual values behind marks already owned in America.

The legality of this issue has been approved by counsel for the Company: Jenks & Rogers, New York, and McGiverin, Haydon and Ebbs, Ottawa, Canada.

Application will be made in due course to list these shares on the N. Y. Curb Market.

Application for these shares may be filed with any recognized broker or financial institution or with:

William Schall & Company
45 William Street
New York

(The statements contained herein, while not guaranteed, have been obtained from authoritative sources, and we believe them to be correct.)

Acest inserat a apărut la 14 Septemvrie 1931, pag. 31, în ziarul „New York Times" şi constitue o dovadă că Roosevelt s'a dedat la afaceri de speculă pe vremea inflaţiei mărcii germane.

2. Reichsleiterul Alfred Rosenberg despre bolşevism

La congresul Mişcării naţional-socialiste care s'a ţinut la 12 Septemvrie 1935 la Nürnberg, Reichsleiterul Alfred Rosenberg a rostit un foarte important discurs despre „Bolşevismul ca produs al unei rase străine". Cum acest discurs cuprinde şi o foarte clară expunere a caracteristicelor distinctive ale bolşevismului, reproducem în rândurile de mai jos câteva pasaje din acest discurs, care sunt cu deosebire astăzi de o mare actualitate:

„Privind lucrurile în linii generale, putem spune că bolşevismul e ultima consecinţă a pătrunderii iudaismului în viaţa culturală şi politică a statelor europene."

„... Folosindu-se de numeroasele crize economice şi politice, iudaismul a urmat căile indicate de instinctul şi caracterul său şi a tras ultimile consecinţe dintro libertate care i-a fost pe nedrept acordată."

„Când popoarele au prins să sângereze din mii de rane, atunci parazitul iudaic s'a năpustit dintro necesitate lăuntrică asupra acestor rane şi întocmai cum a procedat şi Marx pe plan teoretic, a făcut de fapt totul ce a putut ca să rupă şi să adâncească şi mai mult aceste rane. De aceea faptul că pretutindeni în mişcarea bolşevică jidanul a fost totdeauna, precum e şi astăzi, cel mai vajnic instigator al revoluţiei împotriva culturii europene, e tot atât de firesc ca şi oricare fenomen al naturii."

„... Semnificativ şi de hotărîtoare importanţă pentru concepţia despre lume a naţional-socialismului ne apare faptul că bolşevismul nu s'a răspândit în statele supraîndustrializate ale Europei — după cum ar fi trebuit să se'ntâmple după prevederile teoriei marxiste — ci întrun stat agrar cum e Rusia. Aceasta constitue o dovadă clară că răspândirea bolşevismului în Rusia n'a fost determinată de starea economică a acestei ţări, ci ea se datoreşte în primul rând faptului că bolşevismul n'a găsit în fiinţa poporului băştinaş nici o rezistenţă serioasă. In momentele hotărîtoare când Germania era pe cale de a se prăbuşi în haos, s'au găsit destui studenţi tineri şi soldaţi încercaţi care să zădărnicească această prăbuşire. Când însă i-a sunat şi poporului rus ceasul cel greu, atunci s'a văzut că partea primitivă a firei sale, scoasă la iveală de aţâţările jidoveşti, a precumpănit şi a pus în umbră pojghiţa de cultură europeană. Aşa s'a întâmplat că o împărăţie care ocupă a şasa parte a pământului, să devie martora întemeierii unui stat uriaş, care, condus de iudaism, nu s'a dat în lături dela nici o cruzime şi trecând peste milioane de oameni morţi de foame şi teroare, a ajuns să constitue astăzi o directă ameninţare a vechei noastre culturi europene: principiul parazitar care constitue temelia de viaţă a oricărui jidan a devenit astfel temelia unui sistem de stat."

„Şi trebuie să reţinem faptul că această dictatură comunistă care a izbutit să se instaleze pe pământul rusesc, s'a bucurat în tot acest timp de 18 ani de tot concursul acelei prese care în mod normal trebuia să fie duşmanul de moarte al bolşevismului. E vorba de presa iudeo-capitalistă. Dar lucrurile s'au întâmplat tocmai dimpotrivă. Bolşevismul ducea, dragă Doamne, o campanie violentă împotriva capitalismului, iar presa de mare tiraj din New York, Berlin şi alte oraşe — întrucât stătea sub conducere jidovească, ceea ce era întro proporţie de cc. 90 la sută — nici nu mai găsea cuvinte ca să preamărească regimul instaurat de teroriştii jidani. Intreagă această presă căuta să facă o atmosferă cât mai favorabilă unei colaborări cu Iudeea sovietică, căminul rasei iudaice."

Aceste cuvinte ale Reichsleiterului Alfred Rosenberg cuprind o clară şi pregnantă înfăţişare a fiinţei înseşi a bolşevismului. Dacă state cu puternică structură capitalistă cum sunt Statele Unite şi Anglia stau astăzi în strânsă alianţă cu Uniunea Sovietelor, atunci faptul acesta constitue cea mai bună dovadă că toate aceste puteri în aparenţă antinomice sunt dirijate în mod unitar de iudaism, care le-a mânat în acest război crunt împotriva Germaniei antiiudaice şi tuturor aliaţilor acesteia. Şi nu mai e nici un secret pentru nimeni că în acest razboiu total nu e vorba la urma urmei nici de asigurarea intereselor americane sau engleze şi nici măcar de cele sovietice, ci numai şi numai de interesele iudaismului. Aşadară iudaismul internaţional a prăbuşit toate ţările care stăteau sub influenţa sa în acest război, pentru ca în cazul unei victorii să extermine mişcările antiiudaice din lumea întreagă şi să-şi instaureze propria sa stăpânire mondială.

Dar noi suntem pe deplin încredinţaţi că acest război deslănţuit de jidani nu va putea schimba întru nimic soarta jidovimii, căci la capătul său nu vor triumfa ţările de sub stăpânirea iudaică, ci Puterile pactului tripartit şi aliaţii lor.

(Serviciul Mondial)

3. Emil Ludwig-Cohn şi rolul iudaismului în izbucnirea războiului

Jidanul Emil Ludwig-Cohn, binecunoscut depe vremea erei iudeo-democrate a Germaniei, a scris în anul 1938 o carte despre Roosevelt. Iată ce scrie acest jidan în prefaţa acestei cărţi, la pag. 10:

„Numai dacă războiul va izbucni înainte de anul 1940, dânsul (Roosevelt) va fi ales a treia oară şi în cazul acesta va putea exercita cu puterile care i le conferă constituţia, o influenţă hotărîtoare asupra desfăşurării războiului mondial. De care parte îi sunt şi-i vor fi simpatiile în timp de război, lucrul acesta rezultă din această lucrare."

Aceste rânduri au fost scrise în Februarie 1938, aşadară întrun timp când, afară de iudaism, nimeni în Europa nu se gândea la războiu. Ce ne dovedesc aceste cuvinte ale jidanului Emil Ludwig-Cohn? Ele constitue mai întâi o dovadă că jidanii ştiau încă din 1938 că războiul bate la uşă şi că acest război va avea proporţii mondiale. Apoi că Roosevelt va candida în cazul acesta a treia oară la preşedinţia Statelor Unite şi că va fi ales, şi în sfârşit că dânsul va exercita o influenţă hotărîtoare asupra desfăşurării acestui război mondial.

Şi nu s'au petrecut lucrurile întocmai aşa cum le-a prevăzut jidanul Emil Ludwig-Cohn încă în Februarie 1938? La 1 Septemvrie 1939 a izbucnit războiul. In toamna anului 1940 Roosevelt şi-a pus pentru a treia oară candidatura la preşedinţia Statelor Unite şi după un simulacru de luptă electorală a fost ales împotriva „contracandidatului" său Wendell Willkie, şi abia a trecut un an dela această alegere şi a şi intrat în războiu.

Aşadară totul s'a desfăşurat întocmai după planurile iudaismului internaţional, numai că prea zelosul jidan Emil Ludwig-Cohn s'a prea grăbit să dea în vileag aceste planuri secrete de războiu ale iudaismului. In tot cazul e bine că lumea poate să-şi dea astăzi seama de faptul că iudaismul a fost acela care şi-a pregătit cu o preciziune demonică planurile războiului de astăzi pe care a şi izbutit apoi să-l delănţuie.

In această legătură de idei, e bine să ne amintim că tot Emil Ludwig-Cohn a fost acela care în cartea sa „Die neue heilige Allianz" („Noua Sfântă Alianţă") ne-a mai tradat ceva din secretele planurilor iudaice. Căci iată ce putem citi în această carte:

"Flacăra unei noui conştiinte mondiale se va aprinde numai în Statele Unite. Roosevelt stă de veghe! De când a luat frânele conducerii, a rostit 3 mari cuvântări care aşează Statele Unite de partea democraţiilor şi împotriva dictaturilor. Cât timp e dânsul la putere, America va lupta împotriva fascismului ..."

„Se prea poate întâmpla că Hitler va face în ultimul moment toate încercările de a evita un război care nu poate să-l ducă decât la pierzanie. Dar el va fi totuşi constrâns să intre în luptă."

Aceste cuvinte constitue cea mai bună dovadă că iudaismul a voit în tot cazul să deslănţuie acest război. De aceea jidanii au şi împiedecat, cu toate mijloacele care le stăteau la dispoziţie, orice încercare de înţelegere a popoarelor europene şi de paşnică soluţionare a chestiunilor în litigiu. Politicienii polonezi, francezi şi englezi şi-au plecat totdeauna urechea la îndemnurile misionarilor lui Roosevelt care, întocmai ca şi Bullitt, nu urmăreau alt scop decât de a deslănţui în Europa războiul jidovesc. In orbirea lor fără de margini, aceşti politicieni supuşi iudaismului au crezut de bine să respingă cu dispreţ propunerile Führerului privitoare la menţinerea păcii. Cum şi iudaismul din Europa era angajat în această campanie infamă, i-a reuşit în cele din urmă să deslănţuie întradevăr acest groaznic războiu. Iudaismul a deslănţuit deci acest războiu pentru a distruge Germania antiiudaică şi aliaţii ei, pentru ca astfel să ajungă apoi la instaurarea puterii sale asupra tuturor popoarelor lumii şi să-şi poată continua existenţa parazitară. Dar nu încape nici o îndoială că nu va izbuti niciodată să ajungă la înfăptuirea acestor ţeluri. Căci iată ce a declarat Führerul cu privire la aceste tendinţi jidoveşti:

„Dacă la 1 Septemvrie 1939 am declarat în faţa Parlamentului German că orice s'ar mai întâmpla, nici timpul şi nici o putere militară din lume nu va putea dobori statul de astăzi, atunci fiecare German e pe deplin convins că această declaraţie corespunde în întregime adevărului. Şi dacă am mai declarat, că speranţa iudaismului internaţional de a nimici printrun nou războiu mondial poporul german sau alte popoare europene, va constitui cea mai gravă iluzie pe care a nutrit-o iudaismul în cursul secolelor, căci nici întrun caz iudaismul nu va izbuti să distrugă poporul german, ci se va distruge pe sine însuşi — apoi nimeni nu se mai îndoieşte astăzi de temeinicia acestei declaraţii. Căci de astă dată nu vor mai fi mânaţi şi jertfiţi pe câmpul de luptă, de către o rasă blestemată, milioane de oameni cumsecade, pentru ca iudaismul internaţional să-şi facă afacerile sale sau să-şi satisfacă pornirile sale de ură talmudică."

(Serviciul Mondial)

4. Semijidanul Bullitt şi intrarea Franţei în războiu

Philippe Henriot, cunoscutul luptător al naţionalismului francez şi fost deputat, a făcut în cursul unei cuvântări pe care a rostit-o la Paris, o declaraţie de mare actualitate mai ales acum după apariţia cărţii albe a lui Roosevelt.

Iată ce ne raportează cu privire la această declaraţie ziarul „Le Matin": 3 Septemvrie 1939. Franţa încă nu înaintase Germaniei ultimatul şi încă nu-i declarase războiu. Philippe Henriot se afla în dimineaţa acelei zile în camera de lucru a ambasadorului polonez din Paris, Lukasiewicz.

„Tara mea e'n luptă!" — exclama ambasadorul — „Ce mai aşteaptă Franţa? De ce nu declară războiu?"

„Franţa", răspunse Henriot, „aşteaptă până când se vor fi terminat ultimile negocieri. Dacă Dvoastră, după cum aţi spus, sunteţi în stare să rezistaţi şase luni, atunci puteţi să mai aşteptaţi 48 de ore."

Ambasadorul polonez strigă atunci, dând din umeri: „Să rezistăm şase luni ... noi nu suntem în stare să rezistăm nici două săptămâni."

In acest moment a sunat telefonul. Lukasiewicz trece la aparat şi apoi răsună o vece atât de puternică încât o putem auzi în toată camera. Vocea aceea spunea:

„Cum? Franţa încă n'a declarat războiu? Aceasta e extraordinar! Il voiu chema imediat pe Daladier şi-i voiu spune că dacă Franţa nu înţelege să acţioneze imediat, atunci ea se desonorează ..."

Omul care a vorbit la telefon a fost Bullitt, ambasadorul Statelor Unite. Dânsul i-a telefonat apoi întradevăr lui Daladier, iar acesta l-a chemat la telefon pe ministrul de externe Georges Bonnet pentru a-i ordona să nu mai târăgăneze lucrurile. Şi deşi Franţa şi-a rezervat un termen de 24 de ore pentru înaintarea ultimatului, ea l-a înaintat totuşi 12 ore înainte de expirarea acestui termen. Bullitt îşi impusese voinţa.

Semijidanul Bullitt e unul dintre colaboratorii cei mai de seamă ai casei bancare Kuhn, Loeb şi Co., atotputernică în Statele Unite, care a finanţat în anul 1917 revoluţia bolşevică. Aşa se şi explică faptul că tot Bullitt a fost acela care a făcut toate intervenţiile posibile în vederea recunoaşterii Uniunii Sovietelor de către Statele Unite. Şi tot el a fost unul dintre cei mai aprigi sprijinitori ai candidaturii lui Roosevelt la preşedinţia Statelor Unite. Cu ajutorul lui Roosevelt i-a reuşit apoi să obţie în anul 1935 recunoaşterea Uniunii Sovietelor de către Statele Unite, iar Roosevelt l-a numit pe prietenul său Bullitt încă în cursul aceluiaşi an în postul de prim-ambasador al Americei la Moscova. Iată deci firele de legătură dintre casa bancară Kuhn, Loeb şi Co. şi Bullitt, dintre acesta, Roosevelt şi comunismul. Bullitt a fost aşadară omul de legătură dintre iudaismul internaţional, marea finanţă jidovească, Roosevelt şi bolşevismul rusesc.

Destăinuirile fostului deputat Philippe Henriot cu privire la rolul hotărîtor pe care l-a jucat Bullitt la declararea de război a Franței către Germania, constitue o nouă dovadă a vinovăției iudaismului mondial în dezlănțuirea acestui război.

(Serviciul Mondial)

5. Trădătorul de Gaulle în serviciul iudaismului internațional

Nu mai e o taină pentru nimeni că trădătorul francez, generalul de Gaulle, stă cu totul în solda iudaismului internațional. Încă înainte de izbucnirea acestui război, de Gaulle primea sume mari de bani din Anglia, cu care-și acoperea cheltuelile vieții sale luxurioase și cu deosebire enormele sale datorii contractate la jocul de cărți. Mijlocitorul acestei afaceri murdare era generalul englez Spears dela „Intelligence Service". E bine să reținem faptul că generalul Spears e de origine jidovească.

Pentru a ajunge în posesiunea unor mijloace băneşti mai importante, trădătorul de Gaulle nu s'a dat înapoi de a apela la ajutorul financiar al iudaismului. Și astfel se explică faptul că organizația „armatei franceze libere" e finanțată de atunci de capitalul jidovesc. Drept recompensă pentru acest ajutor financiar, de Gaulle și-a tradat și a doua oară patria, de astă dată în folosul iudaismului.

Ziarul „Israelitisches Wochenblatt für die Schweiz" din Zürich ne informa încă la 20 Decemvrie 1940 că generalul de Gaulle a lansat prin postul de radio Londra un apel în care a declarat că „Franța liberă" nu recunoaște statutul francez decretat împotriva jidanilor. Imediat după biruință Franța liberă va avea grijă ca potrivit tradițiilor umanitare ale țării să restabilească egalitatea de drepturi pentru jidani.

Iar după cum ne informează „New York Journal American", trădătorul de Gaulle a mers cu această acțiune a sa atât de departe, încât s'a obligat față de faimosul rabin Stephens S. Wise, președintele congresului jidovilor americani, de a-i despăgubi pe jidani pentru daunele suferite și de a-i repune după război în toate drepturile lor.

Pentru a ajunge în posesiunea unor importante mijloace băneşti, acest trădător își vinde jidanilor și propria sa țară. Ba până și organizația creată de el cu denumirea de „armata franceză liberă", și pe aceasta a pus-o la cheremul jidanilor. Astfel bunăoară propaganda gaullistă din Londra o fac jidanii: Georges Boris, un fost colaborator de al lui Léon Blum, Schuhmann, care vorbește în fiecare seară la radio Londra și Bernheim. Conducerea tehnică a propagandei e în mâinile lui Labarthe și a jidoavcei Weil. Jidovitul Progres și jidanul Reichenbach sunt membri ai așa numitului „Cabinet militar" francez din Londra, pe când serviciul financiar al mișcării gaulliste e condus dé jidanii Rozan, alias Rezen, Mathews și Tilge. Ziarul gaulliștilor care apare în limba franceză, stă sub conducerea jidanului Gombault, recte Weisskopf.

Deosebit de edificatoare sunt în această privință și destăinuirile vicontelui francez Georges de Maudui, care a lucrat un timp în Anglia, în serviciul administrativ al organizației gaulliste și căruia i-a succes în timpul din urmă să se refugieze în Franț

Iată partea cea mai intersentă a acestor destăinuir

„Armata franceză liberă" ... câtă ironie nu c
prind aceste cuvinte! Maiorul Massyp care a fost
începutul războiului șeful misiunii franceze d
Londra, mi-a comunicat odată în mod confidențial
guvernul britanic a încheiat cu de Gaulle un trat
potrivit căruia organizația gaullistă primește d
parte guvernului britanic suma de un milion de fun
sterlingi pe zi pentru finanțarea marinei, aviați
armatei și administrației. Afară de aceasta gaulli
mai primesc sume cu adevărat regești din parte
Ligii internaționale pentru combaterea antisemiti
mului*), care e finanțată de jidovii bogați din î
treaga lume."

„De aceea", așa continuă vicontele de Maudui
„putem spune că propaganda lui de Gaulle
făcută de jidani. Așa se explică printre altele
faptul că în Carlton-Garden, unde e cartierul gener
al „guvernului" de Gaulle, funcționează
ministru de informații jidanul René Cassin, fo
profesor la o facultate de drept. Iar ministrul
finanțe al lui de Gaulle e un contabil jidan ..."

Așadară trădătorul de Gaulle a încredințat dep
acum jidanilor funcțiuni importante în organizați
creată de el. Aceasta constitue cea mai bună dovad
a relațiilor sale de prietenie cu jidanii. Faptul că l
tradat nu numai pe Mareșalul Pétain, dar până
pe proprii săi colaboratori, nu e în măsură să-l pu
pe gânduri pe de Gaulle. De Gaulle e așadar
o unealtă plătită de jidani și de care jidanii înțele
să se folosească în lupta lor pentru dominația mo
dial. Astfel istoria și-a dat verdictul ei definit
asupra acestui trădător de patrie.

(Serviciul Mondial)

6. Alianța iudeo-anglosaxonă

Revista britanică „News Review" — așa s'a c
municat din Geneva — se ocupă de un congres
organizației „British Israel World Federation" care
avut loc de curând la Londra. „British Israel Wor
Federation" numără printre membrii ei onorifici fe
din suita casei regale engleze, nobili, chiriarch
ofițeri etc. Cu prilejul acestui congres — așa rel
tează revista britanică „News Review" — Heave
secretarul acestei organizații, a declarat următoarel

**„Poporul britanic este Israel. Statele Unite su
Israel, precum Israel este și Marea Britanie. Int
ele nu se poate admite nici un fel de rivalitate
ce privește țelurile pe care le urmăresc. Intre ele
se mai poate admite nici concurența comercială at
de dăunătoare, care în trecut a dat naștere atât
fricțiuni. Tot astfel nu se mai poate admite co
parații răutăcioase între cetățenii „Commonwealth
ului nostru comun."**

*) „Liga internațională contra antisemitismulu
(Lica) stă sub conducerea jidanului Bernard L
cache și-și avea sediul în Paris. Ea e o organizați
jidovească de propagandă îndreptată în primul răn
împotriva Germaniei de azi. Ziarul „Le Droit d
Vivre" pe care-l editează, e un produs tipic jidove
în care au apărut cele mai goronate minciuni și
care se făcea cea mai deșănțată propagandă împ
triva mișcărilor antiiudaice.

Cu alte cuvinte țările anglo-saxone, Statele Unite și Marea Britanie, trebuie să constitue o strânsă comunitate sub comandament jidovesc. Acesta ar avea misiunea să dirijeze politica și economia amânduror acestor țări conform planurilor iudaismului internațional.

De pe aceasta platformă iudeo-anglosaxonă, care ar urma să includă mai târziu și Uniunea Sovietelor, iudaismul intenționează să-și extindă dominația și asupra celorlalte țări. Commonwealth-ul preconizat de „British Israel World Federation" este privit de către iudaism ca o fază preliminară pentru instaurarea dominației sale mondiale.

Primejdia jidovească a fost îndepărtată depe continentul european. Ea continuă însă să existe ca primejdie mondială, așa după cum se vede și din planurile organizației „British Israel World Federation". Această primejdie nu va dispare definitiv decât odată cu victoria Puterilor pactului tripartit.

(Serviciul Mondial)

7. Ante Pavilici despre Roosevelt

Conducătorul statului croat Ante Pavelici i-a acordat un interviev unui reprezentant al agenției germane „Europa-Press", care i-a cerut părerea asupra politicei președintelui Roosevelt. Printre altele Poglavnicul a declarat următoarele:

„Președintele Roosevelt a dat dovadă că e departe de a avea o imagine clară despre stările de lucru din Europa și mai cu seamă din unele părți ale continentului nostru. Din declarațiile sale de mai dăunăzi am dedus că dânsul abia de poate deosebi popoarele din Sud-estul Europei. Roosevelt vrea să-l facă pe dascălul, să dea învățături unui continent străin. Pentru aceasta însă dânsul ar trebui să ne dea mai întâi dovada că știe să împace lucrurile măcar în propria sa țară. Realitatea este însă cu totul altă. Desigur că nici un popor din Europa nu dorește o corupție ca acea pe care a provocat-o supremația capitalului jidovesc în Statele Unite. Deși figurează de atâta vreme la președinția Statelor Unite, deși s'a bucurat de liniște și pace și deși țara sa dispune de bogății imense, totuși Roosevelt n'a reușit să rezolve problema șomajului. In schimb activitatea gangsterilor prosperă mereu.

In ultimile luni Statele Unite au pierdut aproape toate posesiunile lor din Oceanul pacific. Spre a-și scoate pârleala, ele încearcă acum să pună stăpânire pe toate coloniile Franței, care fiind momentan slăbită, nu poate încerca o rezistență serioasă.

In urma războiului mondial, multe popoare din Europa și chiar mulți Croați au dat crezare promisiunilor lui Wilson. Dar cu toate acele 14 puncte, președintele Statelor Unite a arătat că puțin îi pasă de Croația care n'a primit nici independența sa și nici unul dintre drepturile reclamate, ci a ajuns dimpotrivă sub cea mai amară stăpânire străină. In decursul celor două decenii care au urmat, Statele Unite nu le-au acordat Croaților nici cel mai mic concurs în lupta lor pentru libertate.

Popoarele europene nu mai pot crede în Roosevelt, pentrucă pe lângă că au fost înșelate în așteptările lor, ele s'au convins de deplin că el e unul dintre aceia care poartă răspunderea izbucnirii acestui război. Iar atitudinea sa de fiecare zi ne arată că prin acest război el tinde să aducă toată Europa în sclăvia iudeo-bolșevismului mondial. Bărbații în care Europa și-a pus speranțele sale sunt Hitler și Mussolini și nici decum Roosevelt."

(Serviciul Mondial)

8. Alfred Zander despre „Confederația elvețiană și Germania".

Alfred Zander, cunoscutul naționalist elvețian, a publicat de curând o lucrare despre „Confederația elvețiană și Germania" („Eidgenossenschaft und Reich"). Lucrarea aceasta a apărut în anul 1942 în editura „Grenze und Ausland", Berlin, W. 30 și se ocupă printre altele și cu influența puterilor supranaționale asupra Elveției. Această chestiune o tratează el în capitolul „Hochburg internationaler Mächte" („Cetatea puterilor internaționale"), în care ne demonstrează că atitudinea de astăzi a Confederației elvețiene față de Reich nu poate fi explicată decât numai dacă ținem seama de influența pe care o exercită și acum iudaismul, francmasoneria internațională și marxismul asupra opiniei publice elvețiene.

Făcând istoricul invaziei jidovești în Elveția, Alfred Zander ne arată mijloacele de care s'au folosit jidanii de a se strecura încet și pe nesimțite și'n această țară. Vechea confederație elvețiană a avut o atitudine hotărît antiiudaică. Populația germanică a Confederației a manifestat secole de-arândul o repulsie instinctivă față de jidani. Și este de remarcat faptul că această repulsie n'a fost determinată numai de motive religioase, ci ea a fost în primul rând expresia unei sănătoase și foarte firești reacțiuni rasiale a unei comunități etnice care ajunsese pe lângă aceasta și la conștiința că jidanii se strecoară în mijlocul celorlalte popoare numai cu gândul de a le exploata după bunul lor plac. Această rezistență a Confederației față de invazia jidovească n'a putut fi frântă decât la 1798, cu ajutorul baionetelor franceze și apoi pe la mijlocul veacului trecut prin presiunea diplomatică a unor puteri mari ca: Franța, Marea Britanie și Statele Unite, în spatele și deasupra cărora acționa însă iudaismul internațional. Miniștri jidani ca bunăoară francmasonul Adolphe Crémieux, în Franța, și jidovul botezat Benjamin Disraeli, cu titlul de noblețe Earl of Beaconsfield, în Anglia, și puternice organizații jidovești, ca bunăoară Alliance Israélite Universelle și Board of Deputies, au izbutit să influențeze în așa măsură guvernele celor trei mari puteri amintite mai sus, încât acestea condiționând încheierea unor importante tratate comerciale, de recunoașterea egalității de drepturi pentru jidani, i-au silit astfel pe Elvețieni să accepte și ei emanciparea jidanilor în propria lor țară. Așadară reținem faptul că jidanii n'au putut obține drepturile cetățenești în Elveția decât în urma unor repetate și foarte inzistente presiuni externe. Și totuși cercuri largi ale populației elvețiene, numeroase comune și cantoane, s'au opus pe la începutul celui de al 7-lea deceniu al secolului trecut, cu toată hotărîrea invaziei iudaice. Astfel, pentru a cita numai un exemplu, o comună rurală a înaintat în anul 1863 o jalbă guvernului central, în care afirma că jidanii nu sunt decât o corporație de excroci

rafinaţi, arătând în acelaşi timp preceptele imorale ale Talmudului şi tendinţa de dominaţie mondială a jidovilor.

Intrun răstimp de 75 de ani jidanilor elveţieni le-a reuşit să ajungă la acea putere în stat, încât să exercite o influenţă dominantă asupra vieţii economice şi presei elveţiene. Primejdia pe care o prezintă acest ferment iudaic pentru liniştea şi pacea Elveţiei a ieşit şi mai bine în evidenţă după biruinţa naţional-socialismului şi a fascismului. Alfred Zander a izbutit să ne dovedească că aţâţarea publicului elveţian împotriva puterilor care şi-au propus să înfăptuiască o nouă ordine europeană prin eliminarea tuturor jidanilor de pe continent, se datoreşte în primul rând jidanilor elveţieni şi celor ce au imigrat în această ţară în anii din urmă. Abuzând în felul acesta de ospitalitatea Confederaţiei elveţiene, jidanii compromit şi periclitează în modul cel mai grav însăşi neutralitatea acestui stat.

E regretabil faptul că nu putem cunoaşte nici până'n ziua de azi numărul jidanilor din Elveţia, pentrucă statistica oficială a Confederaţiei face o deosebire între jidanii de rasă şi cei care şi-au păstrat până astăzi religia mozaică. Astfel cetăţeanul de baştină a Elveţiei nu poate să-şi dea bine seama de proporţiile imigraţiei jidoveşti în propria sa ţară. Alfred Zander ne informează însă că mişcarea antiiudaică e totuşi în plin progres şi'n Elveţia.

Alfred Zander mai atrage o deosebită atenţie şi asupra partidului social-democrat elveţian care nu e decât un instrument în mânile jidanilor şi care duce şi astăzi în eroare atât masele muncitoreşti cât şi burghezimea elveţiană. Partidul social-democrat elveţian a fost întemeiat de câţiva Germani şi mai mulţi jidani şi nu e decât o secţie a Internaţionalei a doua. Prin prăbuşirea social-democraţiei germane, secţia elveţiană a acestui partid s'a văzut dintrodată lipsită de sprijinul ei cel mai preţios. După naufra mortal pe care l-a suferit concepţia fundamental social-democraţiei, secţia elveţiană a acestui par a căutat să-şi dobândească o independenţă oarec dar a sfârşit prin a se pune în slujba jidanilor deveni un satelit al lor. Dacă social-democr elveţiană n'ar fi primit concursul partidelor burgh care stând sub conducerea francmasoneriei, au curajat campania ei de aţâţare împotriva German atunci nu încape nici o îndoială că puterea ei ar scăzut şi mai mult.

Francmasoneria joacă în Elveţia un foarte i portant rol. Acest instrument al iudaismului a izb să pătrundă adânc în cercurile burgheziei elveţie ba până şi muncitorul elveţian care înainte vre nutria o pronunţată aversiune faţă de francma nerie, şi-a schimbat acum atitudinea şi a deve mai accesibil influenţei acestei organizaţii. Iar cat cismul politic din Elveţia caută şi el să pactiz cu duşmanul său de odinioară. Şi mai mult de atât. Francmasonii elveţieni s'au încumetat chiar întreţină legături cu bolşevismul. De altfel fap acesta n'ar trebui să-l uimească pe nimeni, deoare ştiut este că marxismul, iudaismul şi francmasone urmăresc acelaşi scop: crearea statului mondi Acest stat mondial nu poate fi însă întemeiat de printr'o revoluţie mondială.

Alfred Zander ne-a demonstrat astfel că iuda mul, francmasoneria şi marxismul, aceşti ferme străini infiltraţi în organismul etnic al Elveţiei, transformat Elveţia într'o cetate a puterilor int naţionale. Lucrarea lui Alfred Zander, care prinde pe lângă toate acestea şi o critică severă istoriografiei elveţiene de până acum, constitue foarte importantă contribuţie la elucidarea problem jidoveşti şi-de aceea o recomandăm cu toată căldu cititorilor Serviciului Mondial.

(Serviciul Mondial)

Aviz

Aducem la cunoştinţa cititorilor noştri români că abonamentul pentru România a fost fixat la suma de 200 de lei pe an şi 100 de lei pe jumătate de an. In România acest abonament poate fi achitat la

Rumänische Bankanstalt, Bucureşti, Str. Lipscani 31—32,

pentru Dresdner Bank, Frankfurt am Main, Conto: 49537.

Sperăm că cititorii noştri români vor aprecia atât importanţa publicaţiei noastre cât şi sacrificiile care le facem pentru a o răspândi pretutindeni în cât mai multe limbi şi-şi vor achita de acum înainte abonamentul regulat şi cu punctualitate.

Conducerea „Serviciului Mondial".

Director: Dipl.-Ing. A. Schirmer. Redactor-şef: Erich Schwarzburg. Adresa: „Welt-Dienst", Frankfurt am Main, Postschließfach 6
Abonamentul: pe jumătate de an 3 RM, pe un an 6 RM; pentru România: pe jumătate de an 100 de lei, pe un an 200 de lei. A
menţiona ediţia în limba dorită. / Plăţi: în Germania la: Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt a. M., sau Postscheckkon
Frankfurt a. M. nr. 6201; în România la: Rumänische Bankanstalt, Bucureşti, str. Lipscani 31-33, pentru Dresdner Bank, Frankfurt a. M
Conto nr. 49537; în Ungaria la: László Levatich, Postsparkassenkonto nr. 40703, Budapesta; în Danemarca la: Kopenhaga, Po
scheckkonto nr. 24905; în Suedia la: Stockholm, Postscheckkonto nr. 4277. / Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai
menţionarea sursei (Welt-Dienst, Frankfurt a. M.) şi trimiterea a 3 exemplare justificative.

1.13148/20.08.84
ANTIC. 5 25